

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาที่ซับซ้อนมากมายหลายประการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรทั่วไปในประเทศยังผลให้เกิดนโยบายการแก้ไขปัญหาคความยากจนขึ้น ที่เห็นเป็นรูปร่างเริ่มตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (2504 - 2509) เป็นต้นมา ถึงจะมีนโยบายการแก้ไขปัญหาคความยากจนของรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย แต่ความยากจนก็ไม่หมดไปจากประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2539 ถึง ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลกระทบต่อทุกสังคมและชุมชน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลและทุกคนในชาติต้องร่วมมือร่วมใจช่วยกันแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างจริงจังจริงใจด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่น สร้างความเชื่อมั่นในการบริหารงาน สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมให้ประชากรในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมให้ทั่วถึงทุกๆ ส่วน

ต่อมาคณะรัฐมนตรีในรัฐบาล ฯพณฯ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ลงมติเห็นชอบในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายแก้ไขปัญหาคความยากจนแบบยั่งยืน เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2545 โดยกำหนดกรอบยุทธศาสตร์เพื่อการแก้ไขปัญหาคความยากจนไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2541 : 13)

1. การส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาคความยากจน
2. การเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนจนและชุมชน
3. การพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคม และผู้ด้อยโอกาส
4. การจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติ
5. การปรับปรุงการบริหารภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจน

ระยะต่อมาอีกไม่นานรัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรนายกรัฐมนตรีมีนโยบายการเพิ่มศักยภาพและขยายโอกาสให้กับคนยากจนมีแนวทางที่สำคัญ ครอบคลุมไปถึงการพัฒนาทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะของเด็กและเยาวชน ได้มีการกล่าวถึงดังนี้ (นโยบายรัฐบาล, 2545)

1. ขยายขอบข่ายการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายอื่นๆ สำหรับเด็กยากจน

2. การเสริมสร้างโอกาสทางการศึกษา โดยให้นำระบบการจัดสรรโควตาให้เรียนต่อ แก่เด็กยากจน ควบคู่กับการให้ทุนและค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษา

3. การใช้มาตรการทางการเงินเพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนองค์กรชุมชน องค์กรท้องถิ่น สนับสนุนการศึกษาแก่เด็กยากจน

รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการขาดโอกาสทางการศึกษาของเด็กยากจน โดยการจัดตั้ง โครงการ 1 อำเภอ 1 ทุนการศึกษาขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ แต่ไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ทั้งหมดเพราะ โครงการนี้ให้ทุนการศึกษาสำหรับเด็กได้เพียง 921 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

แนวคิดและเทคนิควิธีการแก้ปัญหาที่ได้รับการยอมรับกันมากในปัจจุบันนี้ วิธีหนึ่งคือ การศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่นำไปพร้อมๆ กับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาโดยมี “เจ้าทุกข์” มาร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมิน และร่วมรับผลของการกระทำของเขาเอง ที่เรียกกันว่า “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม” หรือ PAR : Participatory Action Research ซึ่งมีคำสำคัญอยู่ 3 คำ คือ การวิจัย การปฏิบัติการ และการมีส่วนร่วม โดยที่คำว่า Action Research นั้นมีมานานแล้ว เป็นการวิจัยที่ทำในหน่วยงาน แก้ปัญหาหรือพัฒนางานในขณะที่งานดำเนินอยู่เป็นปกติ แต่ยังขาด การมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงานนั้นอย่างจริงจัง เมื่อนำการมีส่วนร่วมเข้ามาในการวิจัยเชิง ปฏิบัติการทำให้เกิดความร่วมแรงร่วมใจ เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และได้รับผล จากการวิจัยที่ทำให้หน่วยงานของเขา รวมทั้งตัวเขาเองด้วยพัฒนาขึ้น และยิ่งไปกว่านั้นในที่สุดพวกเขา จะช่วยกันแก้ปัญหาและพัฒนาหน่วยงานของเขาโดยใช้ PAR ได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง

ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ชุมชน หรือระดับหมู่บ้าน ก็มีการจัดทำแผนพัฒนา และดำเนินการตามแผนทุกปีๆ ในจังหวัดปัญหาความยากจนยังคงเป็นปัญหาหลักในการจัดทำแผน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจากครอบครัวที่ยากจนขาดโอกาสทางการศึกษา ซึ่งในพื้นที่ชุมชน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี นักเรียนส่วนใหญ่เรียนจบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของนักเรียนทั้งหมด (จากการรายงานประจำปีการศึกษา 2548) เนื่องจากจากผู้ปกครองมีฐานะยากจน มีรายได้น้อยคือมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท/ปี (รายงาน ข้อมูล จปฐ., 2547) และทุนที่รัฐจัดให้น้อยไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน อีกทั้งผู้ปกครองมีการศึกษาน้อย ต้นทุนการผลิตสูง จึงทำให้ชุมชนขาดความเข้มแข็งตามไปด้วย

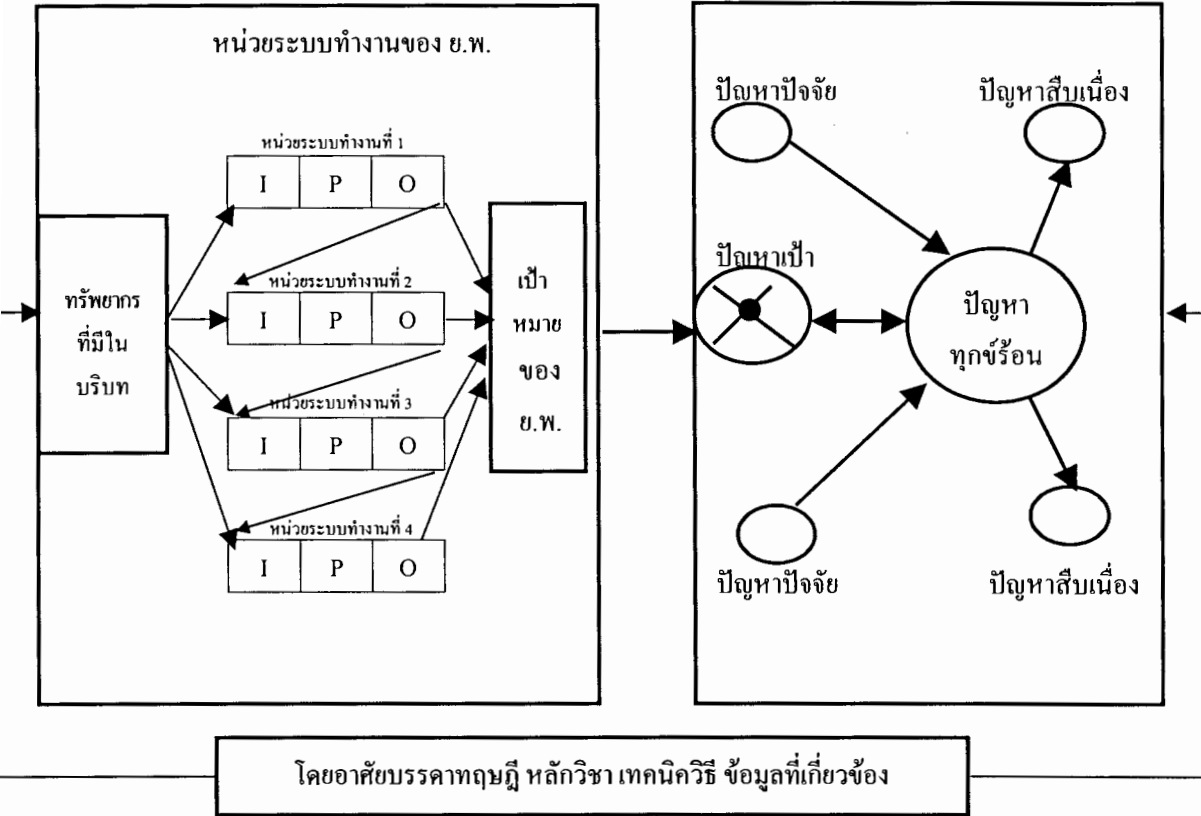
ชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พื้นที่ส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงสู่ทะเล อาชีพหลักของประชากรในชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหว้า คือ ทำนา อาชีพรองลงมาคือ รับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน กรณีศึกษา : ชุมชนบ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 1.1 โครงสร้างทางความคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดมทุน

2. หน่วยท้องถิ่นที่จะพัฒนา

(ดัดแปลงจาก เฉลียว บุรีภักดี, 2543 : 2)

จากกรอบโครงสร้างของยุทธศาสตร์ ได้ทำการแยกแยะและระบุปัญหาออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา
2. การระบุปัญหาเป้า
3. การกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์
4. การสร้างหน่วยระบบทำงาน
5. การจัดทรัพยากร

คำอธิบายภาพที่ 1.1 มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาทุกระรอน

นักเรียนจากครอบครัวที่ยากจนขาดโอกาสทางการศึกษา ซึ่งในพื้นที่หมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีนี้ นักเรียนส่วนใหญ่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 83.33 (จากการรายงานประจำปีการศึกษา 2548) ไม่สามารถเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ เนื่องจากขาดเงินทุนทางการศึกษา ผู้ปกครองมีฐานะยากจน มีรายได้น้อย

ปัญหาปัจจัย

ผู้ปกครองมีรายได้น้อย คือ มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท/ปี (รายงานข้อมูล จปฐ., 2547) ที่รัฐจัดให้น้อยไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ผู้ปกครองฐานะยากจน ต้นทุนผลิตสูง

ปัญหาสืบเนื่อง

1. ปัจจัยที่ทำให้ชุมชนขาดความเข้มแข็ง
2. ปัจจัยที่ทำให้เด็กค้อยโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพ
3. ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนต้องประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย

การระบุปัญหาเป้า

จากปัญหาปัจจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาหนึ่งที่มีส่วนต่อตัวนักเรียนมากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาคความยากจนได้ก็คือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนขาดโอกาสทางการศึกษามาเป็น ปัญหาเป้าในการวิจัยต่อไป

การกำหนดเป้าหมายของยุทธศาสตร์

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ คือ สร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนโดยการระดมทุน

การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ คือ การระดมทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน

การสร้างหน่วยระบบทำงาน

หน่วยระบบทำงานของยุทธศาสตร์ ผู้วิจัยได้จัดหน่วยระบบทำงานออกเป็น 4 หน่วยระบบ คือ

1. เตรียมความพร้อมในการจัดตั้ง “กองทุนรวมใจช่วยนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน”
2. การทำประชาพิจารณ์ระเบียบข้อบังคับกับกองทุน
3. นำระเบียบข้อบังคับกองทุนและวิธีการระดมเงินเข้ากองทุนไปทดลองใช้

4. ติดตามผลยุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน

การจัดทรัพยากร

ทรัพยากรที่นำมาใช้ในยุทธศาสตร์นี้ ได้แก่ ประชากร บ้านหนองหว้า หมู่ 8 จำนวน 178 ครัวเรือน สถานที่จัดทำประชาคม (กลุ่มออมทรัพย์ หมู่ 8 บ้านหนองหว้า) ผู้วิจัย คณะกรรมการกองทุนรวมใจช่วยนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน จำนวน 7 คน และนักเรียนจากครอบครัวที่ยากจน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า จำนวน 36 คน เอกสารในการประชุม นิตกร ดาบลิโพไร่หวาน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขนาน พัฒนาการอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี ครูโรงเรียนวัดหนองหว้า แบบสำรวจ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน

ปัญหาการวิจัย

1. ยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาความยากจนที่เกิดจากการขาดเงินทุนทางการศึกษาของนักเรียนในหมู่ 8 บ้านหนองหว้า มีลักษณะเป็นเช่นไร
2. ยุทธศาสตร์ที่สร้างขึ้นสามารถเพิ่มทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า ได้จริงหรือไม่
3. เพื่อศึกษาบทเรียนจากการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการแก้ปัญหาคความยากจนชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหว้า

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การระดมทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนในชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหว้าในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อทดลองใช้ยุทธศาสตร์การระดมทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนชุมชน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า แบบมีส่วนร่วมของประชาชน
3. เพื่อให้ได้บทเรียนจากการกระทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการแก้ปัญหาคความยากจนโดยใช้ยุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนในชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหว้า

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิควิธีและกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) มาใช้ร่วมกับงานวิจัยและพัฒนา R&D ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) การวิจัย โดยนำมาบูรณาการตามแนวการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนา
2. พื้นที่วิจัย คือ ชุมชน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
3. ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549
4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคร่าวๆ หมายถึง
 - 4.1 ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน จำนวน 620 คน 178 ครัวเรือน
 - 4.2 กลุ่มตัวอย่างคร่าวๆ ที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มีฐานะยากจนและมีบุตรหลานเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดหนองหว้า จำนวน 93 หลังคาเรือน
5. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 5.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรกระทำการ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การระดมทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน
 - 5.2 ตัวแปรตามหรือตัวแปรพัฒนาการ ได้แก่ ความคิดเห็นต่อกองทุนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระดมทุน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การวิจัยที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่ง ได้แก่ ผู้วิจัย องค์กรภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษา ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของคนจนเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ โดยใช้วิธีการและกระบวนการวิจัยตามแบบของการเรียนการสอนหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตั้งแต่ขั้นการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ค้นหาสาเหตุ ขั้นการสร้างยุทธศาสตร์สำหรับใช้แก้ไขปัญหาและการวางแผน ขั้นการทดลองและปฏิบัติตามแผน ขั้นติดตามประเมินผลในระหว่างการปฏิบัติงาน และขั้นการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดกระบวนการวิจัย

2. ยุทธศาสตร์การระดมทุนเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน หมายถึง การหาทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนในชุมชน หมู่ 8 บ้านหนองหัว โดยการระดมความคิดแบบมีส่วนร่วมของชาวบ้านหนองหัว ศึกษาหาวิธีระดมทุนจากภายในและภายนอกชุมชน เพื่อนำมาสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับชั้น ป.1 – ม.3

3. โอกาสทางการศึกษา หมายถึง ให้มีสิ่งต่างๆ ดังนี้ เครื่องแบบนักเรียน อุปกรณ์การเรียนต่างๆ เช่น สมุด ดินสอ ปากกา กระเป๋านักเรียน เครื่องมือเรขาคณิต เครื่องกีฬา เป็นต้น

4. นักเรียนจากครอบครัวที่ยากจน หมายถึง นักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน อาศัยอยู่กับครอบครัวที่ยากจน

5. ความยากจน หมายถึง การเกิดภาวะหนี้สินยังไม่มีแนวทางหรือวิธีการใดมาสร้างรายได้สำหรับนำไปใช้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นได้ อับจนหนทางในการแก้ปัญหา ไม่มีความสุข รายได้ที่ต่ำ ไม่มีเงินทุน ด้อยโอกาสในการต่อรอง ไม่มีโอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ขาดความรู้ ขาดวัตถุดิบปัจจัย 4 (1. อาหาร 2. ที่อยู่อาศัย 3. เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม 4. ยารักษาโรค) ข้นพื้นฐาน ไม่ได้รับบริการด้านการประกอบอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

6. การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกของชุมชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการบริหารจัดการทุกขั้นตอน เช่น การร่วมประชุมค้นหาปัญหาและความต้องการร่วมกันวางแผน กำหนดทิศทางแนวทางการดำเนินงาน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันลงมือทำงานตามแผนปฏิบัติการ ร่วมกันประเมินผลของการดำเนินงาน ร่วมกันรับผิดชอบและรับผลที่เกิดขึ้น

7. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกันและได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

8. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่ 8 บ้านหนองหัว

9. นักพัฒนา หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษาที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของคนจน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ โดยใช้วิธีการและกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

10. กองทุนทางการศึกษา หมายถึง เงินทุนที่ได้มาด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เช่น การรับบริจาคเงินรายได้จากการจัดงาน จัดกิจกรรมทอดผ้าป่าการศึกษา เพื่อนำมาจัดเป็นกองทุนการศึกษา

11. ระเบียบข้อบังคับกองทุน หมายถึง กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ประชาชนร่วมกันร่างขึ้นเพื่อเป็นหลักในการจัดสรรทุนให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน

12. ความคิดเห็นต่อกองทุน หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกรู้สึกของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งแสดงออกมาตามความโน้มเอียงหรือในทิศทางที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่แน่ใจ โดยอาศัยพื้นฐานทางความรู้ ประสบการณ์และเหตุการณ์แวดล้อมมาเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น

13. การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) หมายถึง กิจกรรมของงานวิจัยซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมสนทนากลุ่มละประมาณ 7-10 คน เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้เข้ามามีส่วนร่วมใน

การค้นหาปัญหาและความต้องการของกลุ่ม เปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันอย่างทั่วถึง

14. กองทุนรวมใจช่วยนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน หมายถึง กองทุนทางการศึกษาที่ประชาชนเป็นผู้จัดตั้งโดยมีเงินทุนสนับสนุนจากภายในและภายนอกชุมชน รูปแบบต่างๆ เช่น การรับบริจาค การจัดงาน การทอดผ้าป่าทางการศึกษา เป็นต้น

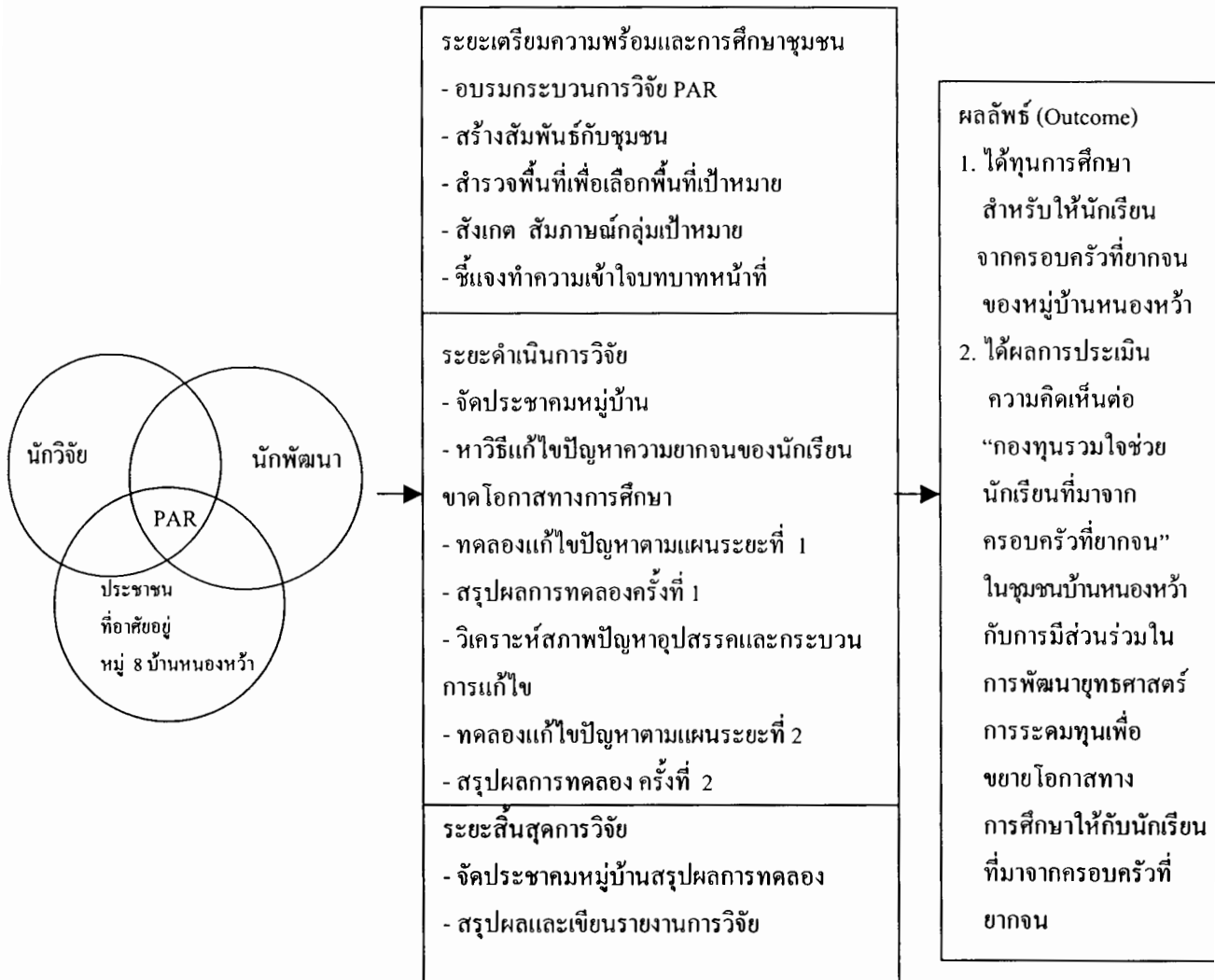
15. เวทีประชาคม หมายถึง การรวมคนที่หลากหลายให้มาทำสิ่งดีๆ หรือกิจกรรมที่ร่วมกัน มีการเรียนรู้ข้อดี ข้อไม่ดี เพื่อปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา

16. บริบทของชุมชน หมู่ 8 บ้านหนองหว้า หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

17. ประชาพิจารณ์ หมายถึง การนำเอาความคิดเห็น ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิชาการที่เชื่อได้ และเหตุผลประกอบการพิจารณาการตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือโครงการต่างๆ โดยมีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัยยุทธศาสตร์การระดมทุน

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัยยุทธศาสตร์การระดมทุน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทางด้านวิชาการ

1. ประชากรในหมู่ 8 บ้านหนองหว้า ตำบลหนองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้รู้วิธีการแบบมีส่วนร่วมในการระดมทุนทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
2. ได้ข้อมูลยุทธศาสตร์การระดมทุนและวิธีการแก้ปัญหความยากจน

ทางด้านการนำไปใช้

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสดูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น มีความเสมอภาคในการศึกษาทัดเทียมกับผู้อื่น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจมั่นใจในการเรียนให้ดีขึ้น และจะได้เป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต
2. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการระดมทุนทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนในหมู่บ้านของตนเอง
3. ประชาชนรู้และเข้าใจวิธีการแบบมีส่วนร่วมสามารถรวมกลุ่มจัดตั้งกองทุนอื่นที่จะทำให้ชุมชนของตนเองพัฒนาและเจริญขึ้นได้
4. เมื่อนักเรียนมีการศึกษาสูงขึ้น สามารถกลับมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้มีคุณภาพที่ดีกว่าเดิม